

CÂU TRUYỆN VỀ TƯỚNG NGUYỄN NGỌC LOAN

Lời giới thiệu: Bức ảnh đã hủy hoại danh dự một Tướng lãnh yêu nước, chính tên phóng viên Adams chụp tấm ảnh này đã ăn hận về việc làm đó, tiếc rằng, vận nước đến hồi suy vong nên bọn phản chiến tại Mỹ có thêm hình ảnh để làm khó chính phủ và Quốc Hội Mỹ, đưa đến việc cắt quân viện và VN mất vào tay CS. Sự tàn ác của VC được bọn truyền thông dấu nhẹm, đây có phải là lương tâm chức nghiệp đã vì chút hư danh mà bóp méo mọi sự thật. Thương tiếc Tướng LOAN, người yêu nước chân chính đã phải vất vả cho đến khi nhắm mắt.

Người chuyển tin

A. TƯỚNG NGUYỄN NGỌC LOAN QUA LỜI KỂ CỦA NGƯỜI TRONG CUỘC

Sáng Mồng 2 Tết Mậu Thân, Trung Tâm Hành Quân Bộ Tổng Tham Mưu họp, Tướng Nguyễn Ngọc Loan thuyết trình về tình hình chiến sự, Tướng Nguyễn Cao Kỳ bay trực thăng tới họp.

Sau Tướng NN Loan là phần thuyết trình của Đại tá Tư Lệnh Biệt Khu Thủ Đô. Đại tá nói tới một tin mà ở Trung Tâm Hành Quân Bộ Tổng Tham Mưu nhiều người đã nghe nói. Đó là tin Bộ Chỉ Huy Thiết Giáp Binh của ta ở Gò Vấp bị địch tấn công, quân ta phản công mạnh nên bọn VC đã phải tháo lui. Kho Đạn Gò Vấp bị một tiểu đoàn đặc công VC đánh vào. Đúng lúc bọn VC kéo vào Kho Đạn thì vị sĩ quan trực Kho Đạn cho phát động hệ thống phá hoại. Kho đạn nổ tung, cả một tiểu đoàn đặc công VC chết tan xác. Ông Trung úy Quân Cụ trực Kho Đạn, người cho Kho Đạn phát nổ, bị sức ép của hàng ngàn tấn đạn làm cho miệng, mũi, tai trào máu, khó lòng sống sót, dù ông được tải thương về ngay Tổng Y Viện Cộng Hòa cứu cấp. Nghe nói đến đây, tự nhiên Tướng Loan tỏ vẻ khác lạ, ông đứng lên, nói: Ê! Kỳ! Cho “moa” mượn trực thăng “moa” bay xuống Gò Vấp. Mười phút “moa” về liền!

Không đợi Tướng Kỳ trả lời, Tướng Loan đi ngay ra khỏi phòng. Đại tá Trưởng Phòng 3 Bộ Tổng Tham Mưu, chạy theo, nói với: Thiếu Tướng! Cho tôi gửi một người theo ông.

Ông Đại tá đưa cho tôi cái máy Truyền Tin HT1, máy to, nặng nhưng cách xử dụng cũng giống như cái hand phone bây giờ. Ông nói với tôi: “Toa” chịu khó đi theo ông Sáu Lèo, coi tình hình ở đó ra sao, có gì gọi về cho “moa” biết ngay.

Chuyện được sai đi cấp kỳ như vậy đối với tôi đã quá quen. Ông Đại tá là niên trưởng Võ Bị của tôi, tôi đã làm việc dưới quyền ông lâu ngày rồi, tôi cầm ngay cái máy truyền tin, chạy theo Tướng Loan ra phi cơ trực thăng. Chỉ 2 phút sau trực thăng đáp xuống sân Kho Đạn Gò Vấp. Ở đó một Đại Đội Dù đã tái chiếm từ hôm qua. Đạn trong kho đã nổ hết. Xác bọn VC tan tành thành những mảnh thịt xương vụn, súng AK gãy còng queo, rải rác khắp nơi.

Sau khi xem Kho Đạn, Tướng Loan đi sang Bộ Chỉ Huy Thiết Giáp cạnh đó. Trụ sở Bộ Chỉ Huy Thiết Giáp không bị tổn hại gì nhiều, ngoài một lỗ hồng lớn do đạn SKZ phá, nhưng VC không vào được trong Trụ sở vì binh sĩ Thiết Giáp tập trung hoá lực bắn vào

bít lỗ trống gọi là “Đột Phá Khẩu của VC”. Các đơn vị xe tăng đều đi đánh giặc xa cả, bao nhiêu lực lượng binh sĩ ở căn cứ đều tập trung bảo vệ Bộ Chỉ Huy, thành ra việc phòng thủ Trại Gia Bình Thiết Giáp ở ngay bên cạnh Bộ Chỉ Huy không được vững mạnh, bọn VC đã xông vào Trại Gia Bình, bắn giết một số vợ con binh sĩ ta.

Một Trung úy Thiết Giáp đưa Tướng NN Loan vào Trại Gia Bình để ông Tướng thấy cảnh vợ con binh sĩ ta bị VC sát hại. Sau khi đến thăm một số nhà binh sĩ có người bị VC giết, nhiều xác người chưa được mang đi, còn quàn tại chỗ, Tướng Loan nói ông có người bạn cùng khóa là Đại tá Tuấn, Binh Chung Thiết Giáp, đã giải ngũ nhưng không có nhà riêng ở ngoài thành phố, nên cả gia đình vẫn ở trong Trại Gia Bình này. Ông bảo ông Trung úy Thiết Giáp đưa ông tới nhà Đại tá Tuấn. Tôi đi theo đến một hầm trú ẩn. Hầm này vốn là cái xác của chiếc xe M113 đã phé thải, Đại tá Tuấn xin về đặt bên cạnh nhà, đắp thêm bao cát bên ngoài, cho vợ con ông làm hầm tránh pháo kích của bọn VC.

Khi mở cửa hầm ra thì... tôi rờn tóc gáy trước cảnh tôi nhìn thấy: Cả gia đình Đại tá Tuấn vẫn còn nằm trong hầm. Máu ngập cao cả chục phân tây, kín cả cái sàn xe thiết vận xa phé thải. Trong vũng máu là 8 xác chết, đủ cả đàn ông, đàn bà, trẻ con, người nào cũng bị chém đầu lia khỏi cổ. Cả đến đứa cháu ngoại, mới 3 tuổi của Đại tá Tuấn về ăn Tết với ông Ngoại cũng bị VC chặt đầu.

Tướng NN Loan đứng nhìn thảm cảnh. Ông lặng người, không nói được lời nào! Rồi ông đứng nghiêm, giơ tay chào vĩnh biệt gia đình Đại tá Tuấn.

Trên trực thăng bay trở về Bộ Tổng Tham Mưu, Tướng Loan, mặt tái xám, hai mắt ông đỏ ngầu. Ông chỉ nói một câu mà, đến nay gần 40 năm, tôi còn nhớ: Đ... Cụ thằng nào từ nay bắt được Việt Cộng còn cho nó làm tù binh.

Về đến Bộ Tổng Tham Mưu, Tướng Loan không vào Trung Tâm Hành Quân, ông lên xe jeep đi ngay đến chỗ có VC. Phần tôi, tôi vào phòng báo cáo với các vị đang họp những gì tôi thấy ở Kho Đạn Gò Vấp và ở Bộ Chỉ Huy Thiết Giáp. Còn xúc động vì những hình ảnh ghê rợn, thảm khốc nên tôi nói lập cả lập cập, không rõ ràng chút nào. Đại tá C, Trưởng Ban 2 của Trung Tâm Hành Quân hỏi tôi có chụp được tấm hình nào không? Khi biết tôi không đem theo máy ảnh, ông cho nhân viên của ông đi Gò Vấp chụp hình ngay.

Không biết những tấm hình đó bây giờ ở đâu? Nếu có những tấm hình đó bây giờ thì đó là những chứng tích chứng tỏ sự bạo tàn ghê rợn của bọn cán binh CS khi chúng vào được một trại gia binh của Quân Đội ta ở Sài Gòn trong trận Tết Mậu Thân.

Hai ngày sau, khi Lực lượng Cảnh Sát Dã Chiến đánh phá một hang ổ của VC ở trong chùa Ân Quang, bắt sống được ở đây tên Thượng tá VC chỉ huy cánh quân đánh vào Kho Đạn Gò Vấp. Sau khi hỏi cung sơ qua, binh sĩ ta trói tay nó, dẫn giải về Trại tù binh. Dọc đường tên VC đó gặp Tướng Loan. Và cái gì đã xảy ra thì cả thế giới đều biết do người phóng viên nhiếp ảnh Mỹ chụp được tấm hình giạt gân Tướng NN Loan dí súng

vào đầu tên VC mặt hung ác, ngu đần, bận áo sơ mi ca rô. Nhờ tấm hình này mà người phóng viên Mỹ nổi danh. Cũng vì cái hình này mà Tướng Loan đã bị một số người Mỹ chụp cho cái mũ “Killer”.

Khi là Tổng Giám Đốc Tổng Nha Cảnh Sát Quốc Gia, là cái chỗ “Ho ra Bạc, Khạc ra Tiền”, Tướng NN Loan không bị báo chí thời đó, và ngay cả bây giờ, cho tên vào Bảng Tham Nhũng Đệ Nhị Cộng Hòa. Việc ông xử tử tại trận tên VC, như ông nói: “Tôi làm nhiệm vụ của tôi!” thì đúng quá còn gì nữa. Nghe nói quý vị thân nhân của Tướng NN Loan đã phải chịu nhiều khổ tâm vì người ta xét đoán lầm ông Tướng qua bức hình ông xử tử tên VC trong trận Tết Mậu Thân. Xin quý vị thân nhân của Tướng Nguyễn Ngọc Loan coi bài tường niệm này là “Một Vòng Hoa Muộn, Một Nén Hương Thêm” cầu chúc anh hồn Cố Thiếu Tướng Nguyễn Ngọc Loan yên nghỉ nơi miền an lạc; xin Bà Quả Phụ Nguyễn Ngọc Loan nhận cho sự kính trọng Cố Thiếu Tướng của tôi, một tên lính bại trận mà không chết, và sự phân ưu muộn màng của tôi với quý gia đình.

Cao Hồng Lê

[Video Tướng Loan Xử Tử Tên Việt Cộng BẦY LÓP](#)

B. TƯỚNG LOAN BẢN TÊN KHỦNG BỐ VIỆT CỘNG BẢY LỚP LÀ ĐÚNG ĐẢN

1. Tết Mậu Thân 1968 Mịt Mù Khói Lửa

Bằng Hiệp Ước Genève năm 1954, các cường quốc trên thế giới đã chia cắt nước Việt thành hai lãnh thổ với hai chế độ chính trị hoàn toàn khác nhau về ý thức hệ: Miền Bắc là nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, theo khối Cộng Sản quốc tế. Miền Nam là nước Việt Nam Cộng Hòa theo khối thế giới tự do.

Tuy nhiên, ngay khi ký Hiệp Ước, miền Bắc đã có kế hoạch xâm chiếm miền nam bằng võ lực. Họ gài cán bộ để hoạt động du kích, chôn mìn, đặt bẫy chông, tấn công quân đội VNCH và tiêu hủy các làng mạc của dân chúng miền nam. Sau đó, họ thiết lập đường mòn Hồ Chí Minh dọc biên giới Lào-Cao Miên để chuyển quân và vũ khí, đạn dược từ miền Bắc vào.

Cuối năm 1967, khi quân đội Hoa Kỳ đã gửi đến Nam Việt Nam khoảng 500 ngàn quân, Bắc Việt muốn chọn Khe Sanh làm địa điểm giao tranh thư hùng giống như mặt trận Điện Biên Phủ năm xưa. Đồng thời, Bắc Việt cũng muốn dùng mặt trận Khe Sanh để che giấu kế hoạch tổng công kích trên toàn lãnh thổ VNCH vào dịp Tết Mậu Thân 1968 để phô trương lực lượng.

Vì hai Đại Tướng Bắc Việt Nguyễn Chí Thanh và Võ Nguyên Giáp bất đồng quan điểm về trận chiến miền Nam, nên Đảng Cộng Sản giao cho Đại Tướng Thanh chỉ huy mặt trận miền Nam, còn Đại Tướng Giáp chỉ huy mặt trận miền Bắc.

Ngày 6-7-1967, đang khi chuẩn bị cuộc tấn công VNCH, Đại Tướng Thanh bất ngờ qua đời. Bắc Việt loan tin là ông chết vì bệnh tim ở Hà Nội, nhưng sau đó, báo chí Tây phương xác nhận Tướng Thanh chết vì trúng bom của Hoa Kỳ. Cũng có tin là ông bị thanh toán nội bộ. Sau đó, Tướng Giáp được Đảng Cộng Sản chỉ định tiếp tục lập kế hoạch tấn công lớn vào dịp Tết Mậu Thân.

Như các năm trước, vào các dịp Tết và lễ lớn, hai miền Nam Bắc đều đồng ý hưu chiến trong ít ngày. Dịp Tết Mậu Thân năm 1968, Bắc Việt đề nghị hưu chiến 7 ngày, nhưng VNCH chỉ đồng ý 3 ngày. Tin tưởng vào lệnh hưu chiến này, 50% quân nhân miền nam được phép về gia đình ăn Tết. Chính Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu cũng rời Sài Gòn về Mỹ Tho để mừng Tết ở quê vợ. Trong khi đó, quân đội miền Bắc bất chấp lệnh hưu chiến, ngày đêm chuyển quân và vũ khí để chuẩn bị xâm lăng miền Nam.

Giữa không khí linh thiêng của ngày Tết Mậu Thân, mọi người lũ lượt đến chùa và nhà thờ để cầu nguyện bình an cho Năm Mới. Tiếng pháo và múa lân mừng Xuân của miền Nam bỗng dừng bị pha trộn bằng tiếng súng của Cộng Sản. Nhà cửa bốc cháy hòa lẫn tiếng đàn bà con nít khóc lóc thảm thương!

Bắc Việt đã tung vào trận đánh Tết Mậu Thân 80,000 lính từ miền Bắc vào, cùng với tất cả các lực lượng du kích và đặc công trong thành phần Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam để tấn công 36 trong số 44 tỉnh miền Nam và 6 thị xã, cùng với 64 trong số 242 quận lỵ. Các cán binh Cộng Sản chỉ được học tập tấn công, nhưng không biết đường rút quân. Tại những công sự đặt súng lớn, xạ thủ bị xích chân vào bàn súng. Điều này chứng tỏ Cộng Sản quyết tâm tử chiến: thắng thì sống, thua thì chết.

Đêm 30 rạng ngày 31-1-68 DL (tức đêm mùng Một rạng mùng Hai Tết), Sài Gòn bị tấn công tại nhiều địa điểm quan trọng, như phi trường Tân Sơn Nhất, Bộ Tổng Tham Mưu Quân Lực VNCH, đài phát thanh Sài Gòn, Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ, Bộ Tư Lệnh Hải Quân, Dinh Độc Lập phía đường Nguyễn Du....

Thực sự, Cộng Sản đã chiếm được đài phát thanh Sài Gòn và đài này đã bị tắt tiếng một thời gian ngắn, nhưng Tướng Nguyễn Ngọc Loan, Tổng Giám Đốc CSQG đã phối hợp với quân đội để tái chiếm đài phát thanh và đã không hề có một bài hát hay lời tuyên truyền nào của Bắc Việt kịp phát đi từ làn sóng của đài phát thanh Sài Gòn.

Nạn nhân tết Mậu Thân tại Huế - Ký giả Don North của hãng NBC có mặt tại Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ lúc quân đội Bắc Việt tấn công đã kể rằng: Vào lúc 2g45 sáng ngày 31-1-68, 19 đặc công Cộng Sản đeo băng đỏ trên cánh tay dùng chiếc xe hơi Peugeot và taxi chạy thẳng vào cổng tòa Đại Sứ và nổ súng. Họ đã chiếm được một căn phòng trong tòa Đại Sứ, nhưng lực lượng canh gác phản công. Phía Hoa Kỳ, có 4 quân cảnh và một lính Thủy Quân Lục Chiến tử thương. Còn tất cả 19 đặc công đều bị giết chết sau 6 giờ giao tranh.

Cộng Sản tưởng rằng khi họ về thành phố sẽ được dân chúng tiếp đón niềm nở. Nhưng thực tế, Cộng Sản tới đâu, người dân đều bỏ chạy. Hơn lúc nào hết, các CSQG đã trở thành người bạn khăng khít nhất của dân. Họ canh gác nhà thương để bảo vệ bệnh nhân. Họ giúp đỡ dân chạy loạn và họ phối hợp với các quân binh chủng chiếm lại từng nhà, từng tấc đất đã bị Cộng quân chiếm giữ. Vì số lượng dân chúng, gồm đàn bà trẻ con, bị thương tích quá đông, các bác sĩ và y tá phải tràn ra các đường phố để cứu cấp. Các thương binh Cộng Sản được đối xử rất nhân đạo. Họ được cứu chữa giống như các thương binh VNCH và dân chúng.

Cố Đô Huế bị thiệt hại nặng nhất. 12,000 quân Cộng Sản tiến chiếm Huế vào đêm Mùng Một Tết. Cầu Trường Tiền bị mìn đặc công giạt sập. Phải mất 26 ngày, quân đội VNCH, với trọng pháo yểm trợ từ chiến hạm Hoa Kỳ, mới có thể chiếm lại Huế. Nhưng buồn thảm và tang tóc phủ kín Cố Đô, với trên 7,000 thương dân và cán bộ bị chôn sống tập thể tại rất nhiều hố rải rắc khắp hang cùng ngõ hẻm.

2. Tướng Loan Nổ Súng

Sáng ngày mùng Hai Tết, tức ngày 31-1-1968 (DL), Chuẩn tướng Nguyễn Ngọc Loan đang đích thân chỉ huy trận chiến khốc liệt tại khu vực Chùa Ấn Quang, Đại úy đặc công Nguyễn Văn Lém ảnh của Eddie Adams, Chợ Lớn, góc đường Sư Vạn Hạnh và Ngô Gia Tự thì hai nhân viên Cảnh Sát dẫn đến trình diện Tướng Loan một đặc công Cộng sản đã giết người rất dã man trong hai ngày qua. Đó là Đại úy Nguyễn Văn Lém, tự Bảy Lốp.

Đại úy đặc công Nguyễn Văn Lém được dẫn tới trình diện Tướng Loan. Chỉ ít phút trước đó, Bảy Lốp đã giết hại vợ, các con, và thân nhân của một sĩ quan Cảnh Sát VNCH. Theo tài liệu của ông Lão Ngoan Đồng, vào lúc 4g30 sáng hôm đó, Nguyễn Văn Lém đã chỉ huy một đơn vị đặc công cùng với xe tăng của Tiểu Đoàn 2 Cơ Giới VC tấn công trại Phù Đổng của binh chủng Thiết Giáp ở Gò Vấp. Sau khi kiểm soát được trại lính, Bảy Lốp bắt giữ gia đình Trung Tá Nguyễn Tuấn và bắt Trung Tá phải chỉ dẫn cách xử dụng các xe tăng còn để lại trong trại. Trung Tá Tuấn từ chối, thế là Bảy Lốp giết chết toàn thể gia đình Trung Tá, gồm cả một bà mẹ già 80 tuổi. Chỉ có một bé trai 10 tuổi tuy bị thương nặng nhưng được cứu sống. (*Ảnh "A Chronicle of the War", Black Dog & Leventhal Publishers, Inc. 2003, pg.478*)

Đám tang gia đình Trung Tá Nguyễn Tuấn với 6 chiếc quan tài. Nguyễn Văn Lém bị bắt gần một hồ chôn tập thể 34 thường dân bị giết. Lém khai rằng y rất tự hào là tác giả hồ chôn tập thể đám người này, vì đã hoàn thành nhiệm vụ cấp trên giao phó. Lúc bị bắt, Lém mặc quần xà lỏn, áo sơ mi cụt cánh, hai tay bị trói trật về phía sau mông, nhưng trong người vẫn còn đeo khẩu súng lục.

Tướng Nguyễn Ngọc Loan đã được báo cáo về những hành động giết người dã man của Nguyễn Văn Lém và chính ông đã hành quyết Nguyễn Văn Lém ngay tại phạm trường.

Nhân chứng Nguyễn Tường Toại là một thường dân lúc đó kể lại: (*Ảnh Eddie Adams - Tướng Loan hành quyết "đặc công Đại úy Nguyễn Văn Lém"*)

Chính tôi là người đã chứng kiến tướng Loan bắn tên cộng sản ấy, tôi biết hẳn đã làm những gì. Năm 1968 ở Sài Gòn, giữa cuộc chạm súng, hẳn đây trẻ thơ vô tội ra như là một làn sóng người, để đồng đội tẩu thoát. Trong trận đánh khốc liệt này, hẳn sử dụng trẻ con làm lá chắn, để các binh sĩ phải thôi bắn. Lúc ấy mọi thứ đang hỗn loạn. Là Tư Lệnh Cảnh Sát, Tướng Loan khi nhìn xác trẻ con chết, ông hỏi: "Tại sao vậy? Chuyện gì vậy?" Đến khi biết tại sao mấy đứa bé chết, biết ai chịu trách nhiệm về hành động này, Tướng Loan đã nổ súng hạ tên thủ phạm." Thế là Sáu Lèo đã loại Bảy Lốp ra khỏi cuộc chiến đầy nước mắt của trần thế!

3. Cuộc chiến Việt sang trang

Yếu tố bất ngờ luôn luôn được hoạch định trong bất cứ trận đánh nào. Bắc Việt mở cuộc tấn công vào dịp Tết linh thiêng của VN là một yếu tố bất ngờ, nhưng tại sao trận tấn công Tết Mậu Thân đã không diễn ra vào cùng một thời điểm trên toàn lãnh thổ VNCH?

Sau này người ta mới được biết đó là do trục trặc kỹ thuật từ Bộ Tổng Tham Muu Bắc Việt.

Quân lệnh về ngày giờ nổ súng trên khắp lãnh thổ Miền được giữ tối mật. Chỉ có cấp lãnh đạo quân sự cao cấp nhất mới nhận lệnh viết, còn các cấp dưới chỉ nhận khẩu lệnh. Lệnh đó như sau: "Đánh vào đêm 30 Tết Mậu Thân".

Khi hoạch định cuộc tấn công Tết Mậu Thân, Bắc Việt đã cảm hứng theo cuộc Đại Phá Quân Thanh của Quang Trung Nguyễn Huệ chiếm thành Thăng Long năm 1789. Vua Quang Trung thời ấy đã cho quân sĩ ăn Tết sớm hơn 3 ngày để rồi mở trận Đống Đa-Ngọc Hồi đánh đuổi quân Thanh vào đêm 30 Tết năm Kỷ Dậu.

Cũng vậy, Bắc Việt muốn làm lịch sử theo gương Tây Sơn: "Quang Trung Nguyễn Huệ chiếm Hà Nội đuổi giặc Thanh đêm 30 Tết Kỷ Dậu thì Cộng Sản Bắc Việt chiếm Sài Gòn đuổi Mỹ ngay đêm 30 Tết Mậu Thân".

Một sự kiện rất đáng chú ý khác là bỗng nhiên, ngày 8-8-1967, Hà Nội công bố sửa lại Âm lịch, áp dụng múi giờ là GMT+7, khác với múi giờ của Trung Hoa mà Việt Nam đã dùng từ ngàn năm trước là GMT+8. Hậu quả của việc này là sẽ có một số năm, ngày Mồng Một Tết Âm Lịch đi sớm hơn Tết của Trung Hoa. Tết Mậu Thân 1968 là Tết đầu tiên bị ảnh hưởng do quyết định này. Thế nhưng, trong lúc miền Bắc sửa lịch thì miền nam vẫn tiếp tục theo lịch Trung Hoa, không chịu sửa. Thành ra, vô tình Việt Nam bỗng dưng có hai đêm 30 Tết Mậu Thân tại hai miền Nam Bắc khác nhau. Lệnh của Bắc Bộ Phủ là "Đánh vào đêm 30 Tết Mậu Thân", nhưng quân Bắc Việt không biết khởi sự tấn công vào đêm nào. Đêm 30 Tết theo lịch Bắc Việt hay lịch Nam Việt?

Nếu đánh vào "Đêm 30 Tết Bắc Việt" thì quá sớm, vì các quân nhân VNCH chưa xuất trại đi phép nghỉ Tết. Tấn công trong lúc lực lượng VNCH còn y nguyên tức là tự sát. Còn nếu đánh vào "Đêm 30 Tết Nam Việt" thì binh lính Bắc Việt ăn Tết chưa đủ 3 ngày, không giống với Vua Quang Trung. Khi các cấp chỉ huy mặt trận khám phá ra lệnh tấn công mơ hồ thì đã quá muộn! Tướng Giáp không có cách nào gửi lệnh điều chỉnh được nữa. Do đó, mới xảy ra việc Sài Gòn và các tỉnh miền nam bị tấn công không cùng một thời điểm.

Quân đội thuộc Quân Khu 5 của Bắc Việt nổ súng từ Quảng Nam đến Khánh Hoà vào đêm 30 Tết của miền Nam, tức đêm 29 rạng ngày 30-1-68 Dương Lịch. Còn tại các nơi khác, Cộng quân lại ăn Tết đủ ba ngày rồi mới khởi sự tấn công vào đêm 30 rạng ngày 31-1-68 Dương Lịch, tức là đêm Mồng Một Tết.

Về phía VNCH, cho tới năm ngày trước Tết, không có dấu hiệu gì chứng tỏ tình báo miền nam bắt được kế hoạch tấn công của Bắc Việt. Nhưng theo tài liệu riêng của Trung Tá Nguyễn Thiện, Trưởng Khố Đặc Biệt CSQG lúc bấy giờ, thì đến ngày 26 tháng Chạp, trong số các tin tức nhận được, có "nguồn tin Tây Ninh" sau khi đi họp với Trung

Ương Cục miền Nam về, đã báo cáo rất chi tiết kế hoạch tổng tấn công của Việt Cộng. Chúng quyết định lợi dụng tinh thần "ngưng bắn" của Quân Dân Việt Nam Cộng Hòa để nổ súng, đặc biệt là nhắm vào Thủ Đô Sài Gòn và các tỉnh lỵ. Tin tức này đã được chuyển cho cả 2 phía: Tổng Nha CSQG và Đại sứ Hoa Kỳ nội trong ngày 27 tháng Chạp Âm Lịch. Ngay sau đó, Tổng Nha CSQG cũng như bộ Tổng Tham Mưu Quân Lực VNCH đã ra lệnh cấm trại 100%. Nhưng lệnh này đã quá trễ, vì có một số quân nhân, công chức đã được đi phép từ 5 ngày trước. Đi phép luân phiên trước, rồi sau đó trở về đơn vị thay cho một số khác đi tiếp (tức là đi phép trước và sau Tết). Điều cũng nên nói ở đây, khi có một số người đi phép như thế, thì tại các trụ sở của CSQG, từ Tổng Nha đến các Ty và Chi Cảnh sát đã bắt đầu đào giao thông hào, sắp bao cát. Đó là lệnh của Tổng Giám Đốc Nguyễn Ngọc Loan được gửi tới các đơn vị CSQG.

Khi súng bắt đầu nổ ở một số tỉnh Cao Nguyên vào đêm 30 Tết, các tỉnh khác cũng vẫn bình thản vui Xuân, coi như không có gì xảy đến cho mình. Chính Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu vẫn không rời Mỹ Tho để về Sài Gòn đối phó với tình hình. Đáng lẽ ra, nếu khi thấy một số tỉnh bị tấn công thì các tỉnh khác, kể cả Sài Gòn, đều phải ngưng ăn Tết mới phải. Lúc đó, VNCH có tới 24 tiếng đồng hồ chuẩn bị nghênh chiến và bố trí. Thiệt hại của miền nam chắc chắn giảm đi rất nhiều.

Còn phía Hoa Kỳ, báo chí Mỹ chỉ trích cơ quan tình báo CIA đã bắt lợc khi không biết được tin tấn công. Nhưng các chứng nhân tại miền Nam VN đã nhìn thấy quân Bắc Việt di chuyển gần sát các căn cứ quân sự Hoa Kỳ mà không gặp trở ngại gì, cũng như các quân nhân Mỹ bị cấm trại 100% trong lúc quân đội miền Nam đi chơi đầy đường phố, người ta nghi ngờ rằng Hoa Kỳ thực sự có biết kế hoạch tấn công này. Có thể Hoa Kỳ đánh giá sai lạc tin tức tình báo, hoặc muốn giấu VNCH hoặc đã có sự thỏa thuận ngầm nào đó giữa Hoa Kỳ và Bắc Việt?

Ông Charles B. MacDonald, một nhà viết sử Quân Đội Hoa Kỳ, đã đoạt nhiều bằng tưởng lợc, đã tiết lộ rằng: "Mặc dầu TT Thiệu đã không hủy các giấy nghỉ phép cho quân lính, nhưng với áp lợc của Tướng Westmoreland, ông đã cam kết rằng ít nhất 50% quân số, lúc đó là khoảng 732,000 người, sẽ phải ứng trực."

Qua tin tức này, chúng ta có thể đưa ra 2 nhận định: Thứ nhất, Hoa Kỳ biết chắc có cuộc tổng công kích. Thứ hai, TT Thiệu đã không "nhạy cảm" trước sự cảnh giác của đồng minh Hoa Kỳ. Có thể vì lệnh của Ngũ Giác Đài, Tướng Westmoreland không được chính thức tiết lộ tin này cho VNCH, nhưng bằng một cách gián tiếp, ông đã cảnh giác tới mức "áp lợc" TT Thiệu đừng cho binh lính về phép, vậy mà ông Thiệu vẫn không hiểu được ý của Tướng Westmoreland, để rồi vẫn xả trại lính và chính ông cũng thản nhiên về quê vợ ăn Tết!

Cho dù VNCH bị tấn công hết sức bất ngờ như vậy, nhưng về phương diện quân sự, Cộng Sản đã chấp nhận thảm bại trong cuộc tổng công kích Tết Mậu Thân. Chỉ trong vòng từ 2 đến 3 ngày, các lợc lợng quân đội và Cảnh Sát miền Nam, cùng với quân lợc

Hoa Kỳ yểm trợ, đã dùng cảm đẫy lui bộ đội Bắc Việt ra khỏi tất cả các nơi chiếm đóng, ngoại trừ thị xã Huế phải mất gần một tháng trời.

Tổng kết thiệt hại của các bên tham chiến trong biến cố Tết Mậu Thân được ghi nhận như sau:

Phía Hoa Kỳ và Đồng Minh có 1,536 tử thương, 7,764 bị thương, 11 mất tích.

Phía VNCH có 2,788 tử thương, 8,299 bị thương, 587 mất tích.

Phía Bắc Việt có 45,000 tử thương, 6,991 bị bắt, còn bị thương và mất tích không rõ.

Phía dân chúng có 14,000 tử thương, 24,000 bị thương và 630,000 người mất nhà cửa.

Tuy nhiên, phải thành thực nhận rằng Cộng Sản Bắc Việt đã thành công về mặt chính trị và xảo thuật.

Về xảo thuật, Bắc Việt đã mở cuộc tấn công này để dùng sức mạnh quân dân chính miền Nam thanh toán hết sức mạnh quân sự của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam (tuy chẳng có nhiều) để chuẩn bị cho ngày miền Bắc thống nhất đất nước. Điều này thực sự được chứng minh, vì ngay sau ngày 30-4-1975, các lực lượng của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam bị Bắc Việt cho giải giới và nhận chìm trong quên lãng, khiến cho những người trong Mặt Trận này giận tím mặt tím gan mà không đủ sức tạo ra một đề kháng nào cả.

Vy Thanh, một cán bộ Cộng Sản cao cấp miền nam đã thú nhận rằng "Miền nam bị nhuộm đỏ" và đau xót châm biếm Trung Ương Cục (TUC) Miền: "Đây là đất TUC, đọc theo từng âm của mẫu tự thành "TÚC". TÚC là chỗ gây ra cái tức, như tức mình vì thấy quá nhiều chuyện trái tai gai mắt, tức hộc gạch vì ức lòng quá mà nói ra không được, máu trong tim muốn ộc ra, tức lộn ruột vì đang đứng gặp chuyện ngược đời thành thử đầu động xuống đất căng chổng lên trời."

Còn về phương diện chính trị, Bắc Việt đã thành công nhờ các lực lượng phản chiến tại Hoa Kỳ nổi lên như vũ bão sau Tết Mậu Thân, khiến cho đương kim Tổng Thống Lyndon B. Johnson (Đảng Dân Chủ) không dám ra tranh cử nữa và Richard M. Nixon đã lợi dụng tình hình chính trị tại VN để thắng cử, rồi đưa Henry Kissinger vào chức vụ Tổng Trưởng Ngoại Giao, bán đứng VNCH cho Cộng Sản.

Chính Phạm Văn Đồng đã công khai tuyên bố cuộc chiến Việt Nam đã thắng trên đường phố Hoa Thịnh Đốn.

Tóm kết, biến cố Tết Mậu Thân thực sự đã thay đổi toàn diện chiến tranh Việt Nam. Và một diễn biến lúc đầu người ta tưởng là nhỏ, nhưng lại đã góp phần rất lớn trong việc thay đổi cuộc chiến. Đó là tám hình Tướng Loạn hành quyết Bảy Lớp trên đường phố Sài Gòn. Tám hình đã gây oan nghiệt cho cả cuộc đời ông và hơn thế nữa, nó đã góp phần rất lớn trong diễn biến sụp đổ của chế độ VNCH.

Vậy ai là tác giả của tám hình đầy oan nghiệt này?

4. Nhiếp ảnh gia Eddie Adams

Eddie Adams Eddie Adams sinh ngày 12-6-1933. Ông đã từng tham dự 13 cuộc chiến tranh, từ Việt Nam đến vịnh Ba Tư, với tư cách ký giả chụp ảnh chiến trường. Ông đã lãnh tới 500 giải thưởng.

Khi Cộng Sản Bắc Việt mở cuộc tấn công Tết Mậu Thân, nhiều ký giả chiến trường ngoại quốc được tung ra khắp miền nam để thu hình và loan tin. Bám sát bộ chỉ huy hành quân của Tướng Loan ngày mùng Hai Tết Mậu Thân là nhiếp ảnh gia Eddie Adams của hãng AP và phóng viên quay phim người Việt Nam làm việc cho đài NBC, tên là Võ Sửu.

Tất cả các diễn biến về Tướng Sáu Lèo bắn đặc công Bảy Lốp đã được Eddie Adams và Võ Sửu thu hết vào ống kính, không sót một chi tiết. Tướng Loan biết rõ việc này. Nếu muốn, ông có thể ra lệnh tịch thu lại hết các cuộn phim, nhưng ông đã không làm như vậy. Có thể Tướng Loan nghĩ rằng ông đã làm một điều rất đúng trong quyền hạn của ông nên không cần gì phải che giấu. Ngay sau lúc bỏ lại khẩu súng lục vào bao, ông thản nhiên nói với Adams: "Tên Việt Cộng này đã giết nhiều người Hoa Kỳ và người của tôi."

Tuy ông Võ Sửu của đài NBC quay được cảnh Tướng Loan bắn Bảy Lốp, nhưng cả thế giới chỉ biết đến bức hình của Eddie Adams thôi.

Adams kể lại lúc Tướng Loan bắn Nguyễn Văn Lém như sau: "Lúc đầu, tôi tưởng Lém được dẫn đến để Tướng Loan thẩm vấn. Khi ông rút súng chĩa vào Lém, tôi cũng vẫn còn tưởng là ông chỉ dọa thôi. Hoá ra, ông bắn thật."

Còn phóng viên Võ Sửu kể lại rằng: Sau khi bắn, Tướng Loan nói với các ký giả: "Những tên này đã giết vô số dân chúng của tôi và tôi nghĩ Đức Phật sẽ tha thứ cho tôi."

Ngay đêm mùng Hai Tết Mậu Thân, bức hình của Adams được gửi từ Sài Gòn ra ngoại quốc và rồi được in ngay trên trang nhất của các báo chí trên khắp thế giới.

5. Bức hình oan nghiệt

Bức hình Sáu Lèo bắn Bảy Lốp được các nhóm phản chiến đưa ra khai thác tận tình trên các báo chí, truyền thanh và truyền hình tại Hoa Kỳ để đạt tới mục đích mong muốn: Phải chấm dứt chiến tranh Việt Nam bằng mọi giá, vì theo lời họ - nó bản thủ, không có chính nghĩa.

Tom Buckley, bình luận gia của báo Harper nhận xét: "Đây là lúc công luận Mỹ quay lại chống chiến tranh Việt."

Viện Gallup vào giữa tháng 3-1968 công bố rằng trước Tết Mậu Thân, có 1/5 người được hỏi đã nhận mình là "điều hâu" (tức ủng hộ chiến tranh), nhưng sau khi thấy bức hình Tướng Loan bắn Bảy Lốp thì họ tự đổi thành "bò câu" (tức chống chiến tranh).

Đại Tướng Colin Powell, lúc đó mới mang lon Thiếu Tá đang dự khóa huấn luyện ở Fort Leavenworth, Kansas, kể lại quang cảnh lớp học quân sự sau khi bức hình oan nghiệt được đăng trên báo chí và truyền hình như sau: "Hôm đó, khi tôi đến lớp học, mọi người không ai tin được chuyện này đã xảy ra, y như vừa bị một cú thoi vào bụng."

Cũng kể từ tháng Ba 1968, các cuộc biểu tình chống chiến tranh Việt Nam tại Hoa Kỳ đột nhiên rầm rộ khác thường. Tháng 10 năm đó, lực lượng Cảnh Sát Hoa Kỳ bắt đầu đụng độ với các cuộc biểu tình bạo động. Một năm sau, các cuộc biểu tình phản chiến tại Hoa Kỳ đòi rút quân ra khỏi Việt đã thu hút hàng triệu người tham dự. Chính phủ Hoa Kỳ bị Quốc Hội trói tay, cắt ngân sách viện trợ cho VNCH. Quân đội Hoa Kỳ bắt đầu xếp ba lô hồi hương vào năm 1973, để rồi hai năm sau (30 4 1975), miền Nam Việt tức tưởi tuyên bố đầu hàng.

Cộng Sản chiếm dinh Độc Lập, Sài Gòn, ngày 30-4-1975

6. Adams hối hận

Adams kể lại rằng sau khi bức hình Tướng Loan bắn Bảy Lốp được gửi về trụ sở trung ương, thượng cấp của ông khuyến khích ông ráng chụp thêm nhiều bức hình giống như vậy, nhưng Eddie Adams nói rằng ông bắt đầu suy nghĩ về việc này. Càng tìm hiểu về Tướng Loan, ông càng ngưỡng mộ Tướng Loan về tài đức. Tướng Loan là người đang được dân chúng Việt thương mến, ông là người làm tốt cho xứ sở ông. Ngay từ khi Cộng Sản tấn công vào Sài Gòn, ông là vị Tướng duy nhất điều động lực lượng Cảnh Sát ngoài đường phố. Nếu không có Tướng Loan, không biết số phận Sài Gòn sẽ ra sao? Vậy mà bức hình của ông lại gây ngộ nhận để công luận lên án Tướng Loan là tàn bạo.

Tên tuổi Adams bỗng nhiên nổi lên như cồn. Chỉ một năm sau, tức năm 1969, nhờ bức hình này, Adams lãnh luôn hai giải thưởng cao quý Pulitzer và World Press Photo. Nhưng thật lạ kỳ! Ông ta bắt đầu nhận ra có điều gì không ổn. Ông thuật lại rằng: "Tôi mặc bộ đồ dạ hội sang trọng để lãnh giải thưởng và tiền thưởng về bức hình đó tại Đại Hội Nhiếp Ảnh ở Hòa Lan. Khi ban nhạc thổi bài quốc ca Hoa Kỳ, tôi bật khóc. Không phải tôi khóc vì sung sướng, mà khóc cho Tướng Loan. Cho tới giờ phút đó, tôi vẫn chưa ý thức được việc tôi đã làm. Khi chụp tấm hình đó, tôi đã hủy hoại đời ông Tướng, vì ông bị dân chúng ở cả nước ông lẫn Hoa Kỳ lên án về tội giết tù binh chiến tranh. Trong bất cứ cuộc chiến nào, người ta cũng vẫn thường làm như vậy, nhưng hiếm có nhiếp ảnh viên nào chụp được mà thôi."

Năm 1983, Adams trở lại Việt Nam và được biết tấm hình oan nghiệt của ông được trưng bày ở một chỗ rất trang trọng của Bảo Tàng Viện Chiến Tranh tại Sài Gòn. Tuy nhiên, hiện nay không hiểu vì lý do gì, bức hình đã được gỡ bỏ, và chỉ được bày bán trong gian hàng bán đồ kỷ niệm tại Bảo Tàng Viện này thôi.

Sau năm 1975, có tới 8 người đàn bà đứng ra nhận là vợ của Nguyễn Văn Lém. Tuy nhiên, cho tới nay, xác của viên đặc công này vẫn chưa được tìm thấy. Bà Nguyễn Thị Lốp, 56 tuổi, quả phụ Nguyễn Văn Lém (Ảnh chụp năm 1988)

Trong nhiều dịp khác nhau, Adams tiếp tục bày tỏ niềm ân hận về hậu quả bất công của tấm hình: "Tôi nhận tiền để trình diễn cảnh một người giết một người. Tướng Loan đã bắn chết tên Việt Cộng đã giết rất nhiều người dân vô tội và tướng Loan chỉ dùng công lý để xử tội hấn mà thôi."

Vào năm 1994, Adams không muốn trưng bày bức hình oan nghiệt này nữa. Ông giải thích: "Nếu sự việc tái diễn, có lẽ tôi cũng lại chụp tấm hình như vậy, vì đó là nghề nghiệp mà! Nhưng tôi không còn muốn nói gì về bức hình ấy nữa. Tôi không trưng bày nó nữa. Tôi không xử dụng nó bất cứ tại nơi đâu."

Ông thường nói rằng: "Tướng Loan là một vị anh hùng của chính nghĩa. Bức hình tôi chụp đã lừa dối công luận. Ông chiến đấu cho cuộc chiến của chúng ta, không phải cuộc chiến của họ. Vậy mà mọi điều nhục nhã lại đổ trên đầu con người này."

Trong cuộc ty nạn của người Việt Nam năm 1975, Eddie Adams cũng đã chụp được những tấm hình nổi tiếng về cuộc vượt thoát can đảm, đầy gian nguy của thuyền nhân Việt Nam vào năm 1977. Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ đã xin phép hãng AP để gửi sang Quốc Hội các tấm hình này. Nhờ vậy, gần 200,000 thuyền nhân Việt Nam được chấp thuận định cư ở Hoa Kỳ. Eddie Adams sung sướng nói rằng: "Tôi thà được biết đến qua những bức hình tôi chụp 48 người Việt Nam ty nạn trên chiếc thuyền dài 30 foot, rồi bị hải quân Thái đuổi ra biển. Nhờ những tấm hình này, tôi đã làm được những điều tốt mà không gây đau khổ, oan nghiệt cho ai cả."

Tiến sĩ Trần An Bài

Nguồn: Huỳnh Lương Thọ K4-71/SQTB/TĐ, BĐTCĐT/SĐND, QL-VNCH chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, February 26th, 2012
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH*